

GELOVEN GAAT VERDER

GABY QUICKE

President Heilige Geestcollege
en LEO XIII-seminarie.

Donderdag 21 maart 2019

PRIESTER GABY QUICKE: AUGUSTINUS EN ARABISCH

Priester Gaby Quicke kwam voor het eerst in contact met de geschriften en het gedachtegoed van Augustinus (354 – 430) toen hij leerling was van het laatste jaar van de humaniora, vroeger ‘retorica’ geheten. Het meest geciteerde werk van deze kerkvader is zijn boek *Belijdenissen*, een relaas van een innerlijke zoektocht, een uiting van het besef van eigen zwakheid maar ook van Gods weergaloze barmhartigheid. Het getuigenis van Gaby in de reeks GELOVEN GAAT VERDER – GETUIGENISSEN VAN MENSEN op donderdag 21 maart in Huize Astrid had ook wel iets van Augustinus’ *Belijdenissen* zoals Gaby deze duidde: het relaas van een innerlijke zoektocht.

Een geloof dat groeit

Gaby Quicke ademt in zijn spreken veel dankbaarheid uit. Met deze ingesteldheid denkt hij terug aan zijn kinderjaren en aan alles wat hem toen gegeven werd. Daar hoort, naast veel zorgzame liefde, ook het geloof bij. Bij wie verder in het leven met het geloof op stap gaat, evolueert het geloofsdelen en de geloofsbeleving. Deze evolutie geschiedt gelijklopend met de groei en de evolutie van de persoonlijkheid. Vele factoren leveren een bijdrage in dit gebeuren. In het leven van priester Gaby is de dood van zijn ouders zo’n factor. Ze kwamen om het leven in een auto-ongeval op 16 januari 1967, toen hij in de 3de kleuterklas zat. In de herinnering is dit gebeuren omkaderd door de genegenheid van een zuster van de school die hem de droevige mare diende te brengen. Vervolgens door de goedheid en de liefde van tante Alphonsina, die Gaby met de andere zes kinderen in haar huis opnam en hen een huis, thuis en ouderlijke zorg schonk. Maar pas later openbaarde het traumatiserende van dit gebeuren zich als een bron van levensenergie, als een factor die zijn geloofsdelen en geloofsbeleving hielp vormen.

Studeren en lesgeven

Ook studie en lectuur boetseerden zijn geloofsdelen en geloofsbeleving. Maar evenzeer zijn verschillende lesopdrachten aan het Kleinseminarie van Roeselare, het Grootseminarie van Brugge, de Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende, het Grootseminarie van Harissa nabij Beiroet in Libanon en aan verschillende instituten in Rome. Hij behoudt een bijzondere herinnering aan het lesgeven aan kinderen in het Palestijnse vluchtelingenkamp van Dbayeh in Libanon, waardoor hij ook zijn kennis van het Arabisch kon vervolmaken. In Libanon verplaatste hij zich altijd in auto-stop. Men

verklaarde hem er knettergek voor, maar het leverde hem geweldig mooie en verrijkende ontmoetingen op.

Jeugdbeweging als kerkervaring

Gaby was enkele jaren gouwproost van KSA-Noordzeegouw. Het leerde hem dat jongerenpastoraal er vooral in bestaat jongeren te ‘appeleren’, een beroep op hen te doen en hen niet zozeer proberen te vervullen met onze geloofsinzichten. Naast het leren opnemen van verantwoordelijkheid is in een jeugdbeweging het beleven van verbondenheid van zeer groot belang, maar die beleving is nu precies afhankelijk van een samen gedragen inzet en verantwoordelijkheid. Diepe verbondenheid is het gevolg van, geen na te streven doel op zich. Dat leert ons Franciscus van Assisie. Er werd een beroep op hem gedaan: ‘Herstel mijn kerk’. Hij begreep het eerst heel letterlijk en materieel zonder verheven spirituele inzichten. Hij restaureerde kerkjes, hij verzorgde melaatsen. Dit deed hem zoeken naar diepte en dit zoeken deed zijn geloof ontwaken en groeien.

Overnachten in tenten

Tijdens zijn kampbezoeken in KSA overnachtte Gaby dikwijls in een tent. Een heel andere ‘tentervaring’ wachtte hem in de vluchtelingenkampen in Libanon. Ze bracht hem het beeld over de Kerk, dat Augustinus dierbaar was, in herinnering: de Kerk is pelgrimerend omdat ze Gods tent op aarde, in de wereld is. Een ander beeld van de Kerk is Gaby ook dierbaar: dat van het schip, vooral het schip dat in een storm terecht gekomen is. Je moet, zo stelde Gaby, er hoe dan ook in blijven. Je kan niet anders. En daarom voegde hij er – merkwaardig en toch begrijpelijk – aan toe: “Wie zegt er dan (in de storm) uit te stappen, was er waarschijnlijk niet in.” Syrische christenen zegden hem dat het niet Christus is, die in het door storm getroffen schip van de Kerk slaapt, maar de Kerk zelf, of beter, het echte geloof. Als dat geloof in ons wakker wordt, kunnen we in de storm aanwezig zijn, beter nog: over de golven wandelen.

De Kerk: een oude beminnelijke vrouw

Niet alleen de Kerk is het lichaam van Christus. Ook de hele mensheid. Voor Gaby komt Christus ons zeker nabij in het gelaat van de naaste. Hoe vreemder de naaste is die we toelaten ons te ontmoeten en op ons een appel te doen, hoe meer Christus ons nabij komt. Als lichaam van Christus is de Kerk trouwens een oude vrouw met veel rimpels, maar toch een schone vrouw. Niet omwille van haar uiterlijk, waarin de littekens te zien zijn van een verleden, maar omwille van haar innerlijk, dat ze bij momenten nog altijd uitstraalt: haar boodschap van Gods menslievendheid. Gaby drukte ons op het hart dat de Kerk en iedere christen een teken, een instrument van Gods menslievendheid moet zijn. Samen op weg gaan met andere gelovigen en anders-gelovigen is een geloof voedende Kerkervaring. Hierbij moeten we durven daden stellen die de kracht hebben van symbolische profetische daden. Zoals paus Franciscus die op Witte Donderdag de voeten wast van moslims in een gevangenis in Rome. *(priester Dirk voor GGV)*

* * *

Donderdag 25 april 2019

Annelien Boone

***VREUGDEVOL CHRISTEN ZIJN ANNO 2019
ALS JONGGELOVIGE ZOEKEND NAAR OASEPLAATSEN***

Annelien Boone, geboren op 31 augustus 1986 in Brugge, gehuwd en wonend in Aalter. Na studies Latijn-Wiskunde in het Emmaüs instituut in Aalter behaalde zij achtereenvolgens een Master in de Toegepaste Economische Wetenschappen aan de universiteit van Gent en een Master in Cultuurmanagement aan de universiteit van Antwerpen. Zij startte als nationaal secretaris van IJD, jongerenpastoraal Vlaanderen en werd er in 2014 directeur van. Zij is lid van de parochiale ploeg Aalter, als vrijwilliger in de jeugdpastoraal en in het parochiecentrum. Zij geeft lezingen en getuigenissen in het kader van jongerenpastoraal.

* * *